

Eriks Manus

Jag håller just på med att scanna gamla bilder och i måndags hittade jag ett gammalt gulnat kort som jag tyckte skulle passa bra att tala om i det här gänget.

Kortet som är taget omkring 1920 är på en person som jag hörde berättas om som liten.

Varför jag fastnade för just det här kortet är att det visar en person i sin vardag. Oftast var folk uppklädda när det skulle fotograferas förr i tiden.

Personen är min fars mormor.

NÄKTERGALS BRITA ANDERSDOTTER 1841-1930

Som liten var jag ofta, nästan dagligen hos min farmor och hon berättade många spännande saker om sin mamma.

Jag tror att det framförallt var 2 saker som gjorde att jag då tyckte att berättelserna om Brita var så spännande.

- dels namnet

- dels berättelsen om att Brita rökte pipa och piporna som jag fick se var böjda pipor med utsirade lock. Locken var nödvändiga då hon rökte under arbetet ute i ladugården.

Brita var född i Gimsbärke och uppväxt i byn Spörrgårdarna.

Britas pappa Näktergals Anders Andersson 1812-1893, var en mycket speciell person som det gick många historier om.

När han dog sa folk i Spörrgårdarna ” Nu kommer det att hända något förfärligt när Näktergals Anders har dött”.

Och mycket riktigt, 3 veckor senare brann hela byn ner. Folket därifrån var då på marknad i Hushagen.

Näktergals Brita gifte sig 25 mars 1863 med Kaj Carl Matsson och kom sedan till Kallesgården i Tjärna.

Brita blev den som skötte jordbruket då maken, som arbetade på byggen, var borta hela dagarna.

Brita var känd sitt goda humör och sin slagfärdighet. Hon hade också gott handlag med hästar.

Brita födde 10 barn (1864-1882) varav 4 st dog i tidig ålder.

Det har berättats att deras förstfödde var en son Gotthard och på sommaren 1866 (när sonen var 2 år) var han hos mormor o morfar i Gimsbärke.

Kl 4 på morgonen den 11 aug kom en pojke från Gimsbärke med bud till Kallesgården om att Gotthard blivit sjuk. Brita gick då själv upp och selade på hästen och åkte till Gimsbärke. Vid Båtsta färja fick hon ovett av färjekaren för att komma så okristligt tidigt.

På em samma dag dog Gotthard och Brita tog då med pojken hem i vagnen. Färjekaren var spydig på nytt men Brita visade då vad hon hade med i vagnen.

När hon kom hem till Kallesgården lade hon ned pojken i källaren.

Hennes make viste inget om pojkens sjukdom eller hastiga bortgång när han på kvällen kom hem från sitt arbete. Brita behärskade sig och lät maken först äta sin kvällsmat innan hon sade ”Skä du följ mä ner i källan få du se va vi har fölla där ”

Under sitt långa liv (89) år fick hon uppleva inte mindre än 39 barnbarns födelse.

Brita ville om möjligt alltid deltaga i högmässan i Stora Tuna kyrka , dit hon gick till fots 8 km ända upp till 80-års ålder.